

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.390/2025. számú ügyben Szegeden, 2025. október 9. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülésen meghozta az 53. sorszámú

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társai ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2024. október 7. napján kihirdetett 2.B.45/2023/55. számú ítéletét *megváltoztatja*:

vádlott1 I. r. vádlott cselekményeit társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] *minősíti*.

Az I. r. vádlott vonatkozásában *mellőzi* a halmazati büntetéskiszabásra történő utalást.

Az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 9 (kilenc) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 9 (kilenc) évre *enyhíti*.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által 2021. március 24. napjától 2022. június 23. napjáig előzetes fogva tartásban, 2022. június 24. napjától 2022. október 18. napjáig bűnügyi felügyeletben, 2022. október 19. napjától 2022. október 21. napjáig ismételten előzetes fogva tartásban, 2022. október 22. napjától 2023. november 27. napjáig ismételten bűnügyi felügyeletben töltött időt rendeli beszámítani a kiszabott szabadságvesztésbe akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek egynapi előzetes fogva tartás, illetőleg öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A városi Járásbíróság 1.Be.158/2019/4. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett 6 (hat) hónap szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését *mellőzi*.

A 2021. március 24. napjától 2021. március 26. napjáig őrizetben, majd 2023. október 18. napjától előzetes fogva tartásban lévő vádlott2 II. r. vádlott cselekményeit társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] *minősíti*.

A II. r. vádlott vonatkozásában *mellőzi* a halmazati büntetéskiszabásra történő utalást.

A II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 (hat) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre *enyhíti*.

A kiszabott szabadságvesztésbe a II. r. vádlott által 2021. március 24. napjától 2021. március 26. napjáig őrizetben töltött időt *is beszámítani rendeli*.

vádlott³ III. r. vádlott cselekményeit új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] és kábítószer birtoklása vétségének [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat] *minősíti*.

A III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre *enyhíti*.

Amennyiben vádlott¹ I. r. vádlott a részére kiadni rendelt dolgot jelen ítélet közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át, akkor az az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja*.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja vádlott¹ I. r. és vádlott³ III. r. vádlottak vonatkozásában 2024. október 7. napjától 2025. október 9. napjáig, vádlott² II. r. vádlott tekintetében a 2024. október 8. napjától 2025. október 9. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során felmerült 88.176 (nyolcvannyolcezer-egyszázhetvenhat) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék fenti ítéletével vádlott¹ I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, bünszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés], valamint társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont]. Ezért halmazati büntetésül 12 év szabadságvesztésre, valamint 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az I. r. vádlottal szemben 6.476.900.-Ft erejéig a Szegedi Törvényszék letéti számláján Bl.674/2023. szám alatt nyilvántartott 220.500.-Ft-ra, a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályánál Bü.94.916 szám alatt letétben kezelt 7.312.-Ft értékű 20 euróra, a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál kezelt 1 darab 500.000.-Ft értékű posta takarékjegyre, valamint a városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának határozatával elrendelt zár alá vétellel érintett város belterület helyrajzi szám¹ helyrajzi szám alatt, a valóságban cím¹ szám alatti ingatlan 1/1 tulajdoni illetőségére vagyonelemekbázist rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg, valamint rendelkezett arról, hogy az I. r. vádlott a büntetés kétharmad részének a kitöltését követően bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által 2021. március 24. napjától 2022. június 23. napjáig és 2022. október 19. napjától 2022. október 21. napjáig előzetes fogvatartásban, illetőleg a 2022. június 24. napjától 2023. november 27. napjáig

bűnügyi felügyeletben töltött időt számította be akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek 1 napi előzetes fogvatartásban, illetve 4 napi bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. Elrendelte a városi Járásbíróság 1.Be.158/2019/4. számú ítéletével kiszabott 6 hónap, végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását.

[2] A törvényszék a 2023. október 18. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlott2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként, bünszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés], valamint társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont]. Ezért halmazati büntetésül 10 év szabadságvesztésre, valamint 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy a II. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A II. r. vádlott által 2023. október 18. napjától 2024. október 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be a szabadságvesztésbe akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek 1 napi előzetes fogvatartásban töltött idő felel meg.

[3] Az elsőfokú bíróság vádlott3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont], valamint kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (6) bekezdés a) pont]. Ezért halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy a III. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője egyezően enyhítésért jelentettek be fellebbezést. Ennek ellenére az I. r. vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában már bűnösségét is vitatta akként, hogy kizárólag az általa „csubi” névvel illetett új pszichoaktív anyag értékesítését ismerte el, míg a „kristály” tekintetében állította, hogy azt saját használatra szerezte be, abból nem adott el senkinek sem, hanem kizárólag fájdalmai csillapítására fogyasztotta. Az ítéltáblához megküldött beadványaiban számos alkalommal hangsúlyozta, hogy csak a tőle lefoglalt 1,42 gramm „kristály” tekintetében bűnös, nem pedig jelentős mennyiségű kábítószer vonatkozásában. Emellett hivatkozott arra is, hogy a tanúk ellentmondásos vallomásokat tettek atekintetben, hogy kitől mennyi kábítószer, illetőleg új pszichoaktív anyagot vásároltak, valamint azt is előadta, hogy ő nem gazdagodott 6.000.000.-Ft-tal. Végezetül sérelmezte a bűncselekmény minősítése kapcsán a bünszövetségi megállapítást is. Álláspontja szerint ő csak csekély mennyiségű kábítószer birtokolt, az ezért járó szabadságvesztést pedig már letöltötte az előzetes fogvatartása során.

[5] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentett be továbbá vádlott2 II. r. vádlott és védője ugyancsak egyezően a büntetés enyhítése végett, míg vádlott3 III. r. vádlott az ok és cél megjelölése nélkül, védője pedig elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében.

[6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.346/2023/44. számú átiratában észrevételezte, hogy az I. r. vádlott a bejelentetthez képest a törvényben tiltott módon terjesztette ki fellebbezését. Ezen túlmenően az ítéleti tényállás jelentős mértékű kiegészítését indítványozta arra figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság tévesen minősítette egységes cselekményként az I. és II. r. vádlottak 2020. december 31. napját megelőző, valamint az azt követő, 2021. március 24. napjáig folytatott N-etil-hexedront tartalmazó anyaggal folytatott kereskedést annak ellenére, hogy az 2020. december 31. napjáig új pszichoaktív anyagnak, majd 2021. január 1. napjától kábítószernek minősült. Ennek megfelelően pedig a tényállásban külön indokolt szerepeltetni azt, hogy milyen mennyiségben és milyen

hatóanyag-tartalommal került sor ezen anyag értékesítésére a két időszakban. Tekintettel pedig arra, hogy a III. r. vádlott csak 2020. december 31. napjáig vett részt az értékesítésben, az ő vonatkozásában szintén indokolt a tényállásban azt szerepeltetni, hogy 2020. évben mennyi volt az értékesített „varázsdohány” és „kristály” mennyisége, valamint azok hatóanyag-tartalma, mert erre nézve az elsőfokú ítélet tényállása nem tartalmazott adatot. Észrevételezte, hogy a törvényszék az I. és II. r. vádlottak cselekményeit csak részben minősítette a törvénynek megfelelően, melynek indoka a már említett jogszabályváltozás volt. E körben hivatkozott a Szegedi Ítéltábla Bf.II.231/2023/8. számú ítéletére, amely a kábítószer-kereskedelem büntette és az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette vonatkozásában a fenti logikát alkalmazta, azaz azt, amely szerint a 2020. december 31-ét megelőző és az azt követő elkövetési időszakot külön-külön kell minősíteni, mert az N-etil-hexedront tartalmazó vegyület az előbbi időszakban még új pszichoaktív anyagnak, azt követően azonban már kábítószernek minősült. A fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően járt el az I. és II. r. vádlottak által elkövetett kábítószer-kereskedelem bűncselekményének megnevezése során, amikor az ítélet rendelkező részében feltüntette azt is, hogy a vádlottak a bűncselekményt bünszövetségben követték el, ugyanis a 61/2008. BK vélemény 2. pontja értelmében az nem tüntetendő fel. Indítványozta a bűnösségi körülmények helyesbítését is. Észrevételezte továbbá, hogy vádlott1 I. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, valamint az I. r. vádlott esetében a bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítása során tévesen határozta meg az átváltoztatási kulcsot. Összességében a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy az I. r. vádlott kábítószer-kereskedésként értékelt cselekményét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] minősítse, a kiszabott szabadságvesztésbe a 2021. március 24. napjától 2022. június 23. napjáig előzetes fogvatartásban, 2022. június 24. napjától 2022. október 18. napjáig bűnügyi felügyeletben, 2022. október 19. napjától 2022. október 21. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2022. október 22. napjától 2023. november 27. napjáig ismételen bűnügyi felügyeletben töltött időt rendelje beszámítani akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek 1 nap előzetes fogvatartásban, illetve 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, vádlott2 II. r. vádlott kábítószer-kereskedésként értékelt cselekményét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] minősítse, vádlott3 III. r. vádlott kábítószer fogyasztásával és tartásával megvalósított bűncselekményét kábítószer birtoklása vétségének [Btk. 178. § (6) bekezdés] minősítse, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[7] A III. r. vádlott javára felmentés érdekében bejelentett fellebbezés alaptalan, a büntetések enyhítése érdekében előterjesztett valamennyi fellebbezés egyebekben alapos, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltak részben alaposak, azokat más részben azonban nem osztotta az ítéltábla.

[8] Ami az I. r. vádlott által előterjesztett fellebbezést illeti, a Be. 584. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a fellebbezőnek meg kell jelölnie, hogy fellebbezését az ítélet mely rendelkezése vagy az indokolás mely része ellen terjeszti elő. Jelen esetben az I. r. vádlott és védője egyezően enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A (2) bekezdés szerint, ha a bíróság ítéletében a terhelt bűnösségét több bűncselekmény miatt állapította meg, illetve több bűncselekmény miatt emelt vád alól mentette fel vagy szüntette meg vele szemben az eljárást, a fellebbezésből ki kell tűnnie, hogy az melyik cselekményre vonatkozó rendelkezést sérelmezi. A (3) bekezdés a) és b) pontjai szerint pedig a fellebbező a (2) bekezdés szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett cselekményre, illetőleg az 583. § (3) bekezdése szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre a későbbiekben nem terjesztheti ki. Jelen esetben tehát az I. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések a Be.

583. § (3) bekezdés a) pontja (a büntetés enyhítése és a vagyonelkobzás mellőzése) kerültek bejelentésre, ezért az I. r. vádlottnak a bűnösség megállapítását sérelmező fellebbezése az eredetileg bejelentett fellebbezés törvényben kizárt kiterjesztése, ezért az nem joghatályos.

[9] Tekintettel arra, hogy a III. r. vádlott és védője felmentés érdekében is jelentettek be fellebbezést, a III/I. tényállási pont tekintetében pedig ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést és legalább egy fellebbezés (a III. r. vádlotté és védőjéé) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést is sérelmezte, az ítélet teljeskörű felülbírálatának volt helye mindhárom vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (1), (2), (7) és (10) bekezdései alapján.

[10] Ezen felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[11] Az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmára figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

[12] Az elsőfokú ítélet [30] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú1 részére 2020. júniusától 2020. december végéig 10,5 gramm „varázsdohányt” és 10,5 gramm „kristályt” adtak el, majd ezt követően az I. és II. r. vádlott 2021. március 24. napjáig további 4,5 gramm „varázsdohányt” és 4,5 gramm „kristályt” értékesített.

[13] Az elsőfokú ítélet [31] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú2 részére 2020. szeptembere és 2020. decembere között 24 gramm „varázsdohányt” adtak el, majd ezt követően az I. és II. r. vádlottak 2021. február végéig további 12 gramm „varázsdohányt” értékesítettek.

[14] Az elsőfokú ítélet [32] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú3 részére 2020. júniusa és 2020. decembere között 168 gramm „varázsdohányt” adtak el, majd ezt követően az I. és II. r. vádlottak 2021. március 24. napjáig további 72 gramm „varázsdohányt” értékesítettek.

[15] Az elsőfokú ítélet [33] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú4 részére 2020. októbere és 2020. decembere között 7,2 gramm „varázsdohányt” és 0,9 gramm „kristályt” adtak el, majd ezt követően az I. és II. r. vádlottak 2021. február végéig további 4,8 gramm „varázsdohányt” és 0,6 gramm „kristályt” értékesítettek.

[16] Az elsőfokú ítélet [34] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú10 részére 2020. évben 480 gramm „varázsdohányt” és 120 gramm „kristályt” adtak el, majd ezt követően az I. és II. r. vádlottak 2021. március 24. napjáig további 120 gramm „varázsdohányt” és 30 gramm „kristályt” értékesítettek.

[17] Az elsőfokú ítélet [36] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú5 részére 2020. márciusától 2020. december végéig 104,6 gramm „varázsdohányt” és 1 gramm „kristályt” adtak el, majd ezt követően az I. és II. r. vádlottak 2021. márciusáig további 31,38 gramm „varázsdohányt”, illetve a II. r. vádlott 2021. március 24. napján 0,08 gramm „varázsdohányt” értékesített.

[18] Az elsőfokú ítélet [37] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú6 részére 2020. nyaratól 2020. decemberéig 28 gramm „varázsdohányt” adtak el, majd ezt követően az I. és II. r. vádlottak 2021. márciusáig további 12 gramm „varázsdohányt”, valamint az I. r. vádlott 2021. március 24. napján 0,4 gramm „varázsdohányt” értékesített.

[19] Az elsőfokú ítélet [38] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú7 részére 2020. augusztusától 2020. december végéig 200 gramm „varázsdohányt” és 0,625 gramm „kristályt” adtak el, majd ezt követően az I. és II. r. vádlottak 2021. március 24. napjáig további 120 gramm „varázsdohányt” és 0,375 gramm „kristályt” értékesítettek.

[20] Az elsőfokú ítélet [39] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú8 részére 2020. márciusától 2020. december végéig 247,3 gramm „varázsdohányt” és 14,7 gramm „kristályt”, majd az I. és II. r. vádlottak 2021. március 24. napjáig további 74,19 gramm „varázsdohányt” és 4,41 gramm „kristályt” értékesítettek.

[21] Az elsőfokú ítélet [40] bekezdését azzal, hogy a vádlottak tanú9 részére 2020. decemberében 16 gramm „varázsdohányt”, majd ezt követően az I. és II. r. vádlottak 2021. március 24. napjáig további 48 gramm „varázsdohányt” és 4 gramm „kristályt” értékesítettek.

[22] A fentiekre figyelemmel az I., II. és III. r. vádlottak közösen 2020. évben összesen 1285,6 gramm „varázsdohányt” és 147,725 gramm „kristályt” értékesítettek. 2021. évben a „varázsdohány” és a „kristály” értékesítésében a III. r. vádlott már nem vett részt, azt az I. és II. r. vádlott értékesítette tovább, a „varázsdohányból” összesen 527,95 grammot, míg a „kristályból” összesen 46,185 grammot. Ezen túlmenően a nyomozó hatóság 2021. március 24. napján az I. r. vádlottól lefoglalt további 1,67 gramm N-etil-hexedron hatóanyagot tartalmazó kristályos port.

[23] Az I., II. és III. r. vádlottak által közösen 2020. évben értékesített 1285,6 gramm „varázsdohány” 1,28 gramm ADB-BUTINACA hatóanyagot, míg a 147,725 gramm „kristály” 14,77 gramm N-etil-hexedron hatóanyagot tartalmazott. Az I. és II. r. vádlottak által 2021. évben értékesített, de le nem foglalt „varázsdohány” összesen 0,52 gramm ADB-BUTINACA hatóanyagot, míg a „kristály” 4,61 gramm N-etil-hexedron hatóanyagot tartalmazott. Ezen túlmenően az I. r. vádlottól 2021. március 24. napján lefoglalt kristályos por 1,42 gramm N-etil-hexedron hatóanyagot tartalmazott. Összességében tehát 2021. évben a „varázsdohány” néven értékesített anyag ADB-BUTINACA hatóanyag-tartalma 0,52 gramm, míg a „kristály” néven árult anyag 6,03 (4,61 + 1,42) gramm N-etil-hexedron hatóanyagot tartalmazott.

[24] A fentiekben túlmenően az ítéltábla az elsőfokú ítélet [27] bekezdéséből mellőzte az új pszichoaktív anyagra és kábítószerre történő utalásokat és azokat a jogi indokolás részeként tekintette.

[25] A fenti kiegészítésekre, helyesbítésekre azért volt szükség, mert 2025. június 15. napjától a hatályos Büntető Törvénykönyvben a kábítószeres és új pszichoaktív anyagok szabályozása jelentősen megváltozott. A kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2025. évi XIX. törvény 17. §-a a Btk. 184. §-ában addig szabályozott új pszichoaktív anyaggal visszaélés megnevezésű bűncselekményt újraszabályozta, annak megnevezése tudatmódosító anyaggal visszaélésre változott, valamint változás következett be a tényállás szabályozásában is. Mindezekben túlmenően a törvény a kábítószer fogalmát is jelentősen megváltoztatta, így a 2025. évi XIX. törvény 26. §-a beiktatta a Btk. 459. §-ába az (1a) bekezdést, amely szerint a törvény alkalmazásában kábítószer a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, valamint 3. mellékletében meghatározott anyag. Ezen jogszabályi módosítások – a későbbiekben kifejtettek szerint – indokoltá tették a vádlottak által megvalósított cselekmények 2020. évre és 2021. évre történő megbontását, figyelemmel arra, hogy az ADB-BUTINACA hatóanyag mindkét évben új pszichoaktív anyagnak minősült, ugyanakkor az elbíráláskori Btk. már kábítószerként minősíti, erre figyelemmel pedig mindhárom vádlott vonatkozásában szükségessé vált annak vizsgálata ennek ismeretében is, hogy az elkövetési időpontok figyelembevételével (I. és II. r. vádlott: 2021. március 24. napja, III. r. vádlott 2020. december 31. napja) az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos Btk. tartalmaz-e a vádlottakra nézve kedvezőbb rendelkezéseket.

[26] Ami a vádlottak által 2020. és 2021. évben értékesített mennyiségeket illeti, az ítéltábla e vonatkozásban matematikai módszerként arányosítást alkalmazott, mert a tanúvallomások kizárólag arra tartalmaztak adatot, hogy összesen milyen mennyiséget vásároltak a vádlottaktól, de arra nézve nem, hogy ezek közül melyek estek 2020. évre és melyek 2021. évre.

[27] Egyebekben a törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az ítéltábla a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a határozatának alapjául elfogadott.

[28] Helyesbítette az ítéltábla az elsőfokú ítélet [49] bekezdése előtti sorban írt szövegrészt akként, hogy az elsőfokú bíróság által felsorolt bizonyítékok nem csupán a III. r., hanem az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában is rögzítésre kerültek. Az elsőfokú bíróság – helyesen – az ő vonatkozásukban sem látta el az ítéletet rövidített indokolással annak ellenére, hogy az I. és II. r. vádlottak és védőik kizárólag a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. Tekintettel arra, hogy a III. r. vádlott és védője fellebbezése folytán teljeskörű felülbírálatra került sor az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában is, az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában is indokát adta annak, hogy büntetőjogi felelősségüket miért látja megállapíthatónak.

[29] A törvényszék a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben és mértékig lefolytatta. Az általa beszerzett bizonyítékokat ügyiratszerűen, logikusan, minden releváns és lényeges bizonyítékra kiterjedően értékelte. Ennek során kellő részletességgel elemezte az egyes bizonyítási eszközöket, bizonyítékokat, és a logika szabályainak megfelelően adott számot arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott el, és melyeket miért vetett el. E körben helyesen utalt az I. és II. r. vádlottak több esetben is megváltoztatott vallomására, valamint a III. r. vádlott beismerő vallomására, és összességében helyes következtetést vont le a bódító anyagot vásárló tanúk vallomásaiból, a titkos információgyűjtés során keletkezett lehallgatási anyagokból, az I. és II. r. vádlott által lakott ingatlanban foganatosított kutatásról, valamint az igazságügyi vegyészszakértői véleményekből arra nézve, hogy mindhárom vádlott bűnössége megállapítható a terhükre rótt bűncselekményben. Az ítéltábla e tekintetben a törvényszék által kifejtettekkel maradéktalanul egyetértett.

[30] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

[31] A Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

[32] Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére. Bizonyítási indítványt a másodfokú eljárás során az arra jogosultak nem terjesztettek elő, illetve bizonyítás felvételét az ítéltábla sem találta indokoltnak. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása ekként – a fentebb írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel – megalapozott, ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó fellebbezések nem vezethettek eredményre.

[33] Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

[34] Ami a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények jogi minősítését, illetőleg az ítélet jogi indokolását illeti, a törvényszék helyesen rögzítette azt, hogy az ADB-BUTINACA 2020. januártól a cselekmények – elsőfokú – elbírálásáig mindvégig új pszichoaktív anyagnak minősült, ekként 2021. március 24. napján is mind a Btk., mind az

55/2014. (XII. 30.) EMMI rendelet akkori szabályozása szerint. Azt is helyesen állapította meg, hogy az N-etil-hexedron a fenti EMMI rendelet alapján 2020. december 31. napjáig új pszichoaktív anyagnak, ugyanakkor 2021. január 1. napjától a Btk. és a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet rendelkezései szerint már kábítószernek tekintendő.

[35] Kétségtelen az is, hogy a Szegedi Ítéltábla a Bf.II.231/2023/8. számú ítéletében még akként foglalt állást, hogy mind a Btk. 176. §-a, mind a Btk. 184. §-a vonatkozásában az egyes cselekvőségek mikénti minősülését az ezen keretdiszpozíciókat kitöltő keretjogszabályok rendelkezései határozzák meg, azaz, ha az elkövetés idején a bűncselekmény tárgyát képező tudatmódosító anyag még új pszichoaktív anyagnak minősült, akkor a terhelt bűnösségét új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében, míg ha már kábítószernek minősült, akkor kábítószer-kereskedelem büntetében kell megállapítani. A konkrét esetben ez azt jelentette, hogy ugyanazon terhelt ugyanazon cselekvősége 2020. december 31. napját megelőzően új pszichoaktív anyaggal visszaélés bünteténél, míg 2021. január 1. napjától kezdődően kábítószer-kereskedelem bünteténél minősült és a terhelt terhére a két bűncselekmény halmazatát kellett megállapítani.

[36] Az utóbb kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel ugyanakkor az ítéltábla ezen álláspontját már nem tartja fenn. Az időközben egységessé vált bírói gyakorlat értelmében a tudatmódosító anyagok mikénti megítélése szempontjából már nem az képezi a minősítés alapját, hogy az egyes rész-cselekmények kifejtésekor a hatályban lévő keretjogszabályok szerint az adott tudatmódosító anyag új pszichoaktív anyagnak vagy kábítószernek minősült-e, hanem kizárólag a Btk. 2. §-a alkalmazandó. Ezért jelentősége az utolsó rész-cselekmény kifejtése időpontjának mint az alkalmazandó büntető törvény szempontjából elkövetési időpontnak számító napnak, és az elbírálás időpontjának van, és eszerint kell eldönteni, hogy az adott terheltre nézve az elkövetéskori büntető törvényhez képest az elbíráláskor hatályos büntető törvény kedvezőbb elbírálást tesz-e lehetővé.

[37] Az irányadó tényállás szerint az I. és II. r. vádlottak 2020. évben 1,28 gramm, 2021. évben pedig 0,52 gramm ADB-BUTINACA nevű anyaggal, míg 2020. évben 14,77 gramm, 2021. évben összesen 6,03 gramm N-etil-hexedron nevű anyaggal kereskedtek. Az elkövetéskor (2021. március 24. napja, mint utolsó elkövetési időpont) hatályos Btk. alapján ekkor az N-etil-hexedron kábítószernek, míg az ADB-BUTINACA új pszichoaktív anyagnak minősült. A 2020-2021. évben általuk értékesített össz mennyiség 1,8 gramm (1,28 gramm+0,52 gramm). Az ekkor hatályos Btk. 461. § (5) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ADB-BUTINACA tekintetében a csekély mennyiség felső határa 0,5 gramm, míg a (6) bekezdésre figyelemmel a jelentős mennyiség alsó határa 10 gramm. Ebből következően az I. és II. r. vádlottak kereskedésének tárgyát képező 1,8 gramm ADB-BUTINACA hatóanyag a csekély mennyiség felső határát meghaladja, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 18%-a. Emiatt az elkövetéskor hatályos Btk. szerint az I-II. r. vádlottak ezen cselekvősége a társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetét [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] valósítja meg, melynek büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés.

[38] Az N-etil-hexedron esetében az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában 2020. évben 14,77 gramm, 2021. évben 4,61+1,42=6,03 gramm N-etil-hexedron a kereskedéssel érintett mennyiség. Tekintettel azonban a fent kifejtettekre, a két elkövetési időszakot együttesen kell vizsgálni már az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazása esetén is, ekként pedig az I. és II. r. vádlottak által 2020. és 2021. évben összesen értékesített N-etil-hexedron együttes mennyisége 20,8 gramm. Az N-etil-hexedron esetében a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagja 0,05 gramm, az elkövetéskor hatályos Btk. 461. § (4) bekezdés a) pontjára figyelemmel tehát az N-etil-hexedron csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a 0,35 grammot nem haladja meg, míg a b) pont alapján jelentős

mennyiségű, ha a 7 grammot meghaladja. Ebből az is következik, hogy az I. és II. r. vádlottak által 2020. és 2021. években értékesített N-etil-hexedron meghaladja a jelentős mennyiséget, annak 297%-a. Az I. és II. r. vádlottak ezen cselekvősege ekként a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata és (3) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem büntettét valósítaná meg, melynek büntetési tétele 5 évtől 20 évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés.

[39] Az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazásával így az I. és II. r. vádlottakkal szemben halmazati büntetést kell kiszabni, amelyben az egyik bűncselekmény büntetési tétele 2 évtől 8 évig, a másiké 5 évtől 20 évig vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ilyen esetben pedig a halmazati büntetési tételkeret a Btk. 36. §-a, valamint a Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdése értelmében 5 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek középértéke a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján 15 év.

[40] Az elbíráláskor (2025. október 9.) hatályos Büntető Törvénykönyv jogi szabályozása ettől eltérő. Mint ahogy az a fentiekben kifejtésre került, az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette a Büntető Törvénykönyvben már nem szerepel, a törvény a kábítószereket, a pszichotróp anyagokat és az új pszichoaktív anyagokat egységesen kábítószerként definiálja. A Btk. 459. § (1a) bekezdése alapján az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. vagy a 2. jegyzékén szereplő anyagok, a 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. vagy a 2. jegyzékén szereplő anyagok, valamint a 3. mellékletében meghatározott anyagok (új pszichoaktív anyagok) egységesen kábítószernek minősülnek.

[41] Ezen rendelet 2. számú mellékletének 2. számú jegyzékében a 39. szám alatt szerepel az N-etil-hexedron. Az ADB-BUTINACA pedig a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 3. számú melléklet 1.14. pontja és a Btk. 459. § (1a) bekezdése alapján kábítószer. Az elbíráláskor hatályos törvény szerint tehát mind az N-etil-hexedron, mind az ADB-BUTINACA kábítószernek minősülnek, az előbb kifejtettek figyelembevételével pedig az I. és II. r. vádlottak 2020. és 2021. évben mindkét anyagot figyelembe véve a jelentős mennyiség 315%-ával (297+18) kereskedtek. Ekként pedig cselekményük a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének minősül, amelynek büntetési tétele 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, amelynek középértéke 12 év 6 hónap.

[42] Mindebből az következik, hogy az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyv kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz, mint az elkövetés (2021. március 24.) idején hatályban lévő Btk. Így ezen terheltek vonatkozásában a Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel az elbíráláskor hatályos büntetőtörvény alkalmazandó. Erre figyelemmel az ítéltábla vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak cselekményeit társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] minősítette.

[43] Ami vádlott3 III. r. vádlott cselekményeinek minősítését illeti, az ő vonatkozásában az elbíráláskor hatályos büntető törvény nem tesz lehetővé kedvezőbb elbírálást az elkövetéskor hatályos Büntető Törvénykönyvhöz képest. A III. r. vádlott cselekvősege 2020. december 31. napjával lezárult, így vonatkozásában az elkövetési időpont is ez a dátum. Ekkor azonban – az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint is – mind az ADB-BUTINACA, mind az N-etil-hexedron új pszichoaktív anyagnak minősült. A III. r. vádlott 2020. évben 1,28 gramm ADB-BUTINACA és 14,77 gramm N-etil-hexedron kereskedésében vett részt, amely összesen 16,05 gramm. Ez az elkövetéskor hatályos csekély mennyiség (2 gramm) felső határát meghaladja, annak 802,5%-a. Az elkövetéskor hatályos Btk. szerint ezen cselekménye a Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pontja szerinti új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének minősül, melynek büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés. Az ítéltábla megállapította, hogy ezen bűncselekmény

alaptényállása az I. és II. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekményétől (kábitószer-kereskedelem büntette) eltér, így a társtettesi minőség megállapításának sem lehet helye, ezért azt a másodfokú bíróságnak mellőznie kellett a bűncselekmény minősítéséből.

[44] A III. r. vádlott fogyasztással elkövetett bűncselekménye vonatkozásában pedig a törvényszék tévesen hivatkozott a Btk. 178. § (6) bekezdés a) pontjára, illetőleg tévesen minősítette azt büntettként, a helyes minősítés kábítószer birtoklása vétsége [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat], amelynek büntetési tétele 2 évig terjedő szabadságvesztés. Halmazati büntetés kiszabása esetén a büntetési tételkeret 2 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, melynek középértéke 6 év, míg az elbíráláskor hatályos büntető törvény alkalmazása esetén – az I. és II. rendű vádlottak esetében már kifejtettek szerint - a III. r. vádlott vonatkozásában az jóval kedvezőtlenebb. Erre figyelemmel az ítéltábla vádlott3 III. r. vádlott cselekményeit új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] és kábítószer birtoklása vétségének [Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulat] minősítette.

[45] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte mindhárom vádlott javára azt, hogy hosszú ideig álltak büntetőeljárás hatálya alatt. Ezen túlmenően további enyhítő körülmény a III. r. vádlott javára a beismerő vallomása. További súlyosító körülmény ugyanakkor a III. r. vádlott terhére, hogy vonatkozásában a kereskedelemmel érintett új pszichoaktív anyag mennyisége a csekély mennyiség felső határát több mint nyolcszoros mértékben haladta meg.

[46] Egyebekben a törvényszék mindenben helytállóan fejtette ki, hogy a vádlottak tekintetében a bünszövetség miatt valósult meg, azzal az ítéltábla maga is egyetértett.

[47] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel nem tévedett a törvényszék, amikor a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérése érdekében a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglalt büntetéskiszabási elvek figyelembevételével mindhárom vádlottat végrehajtandó szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítélte. Tekintettel azon körülményre ugyanakkor, hogy a büntetési tételkeret az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában jelentősen csökkent az elsőfokú bíróság által megállapítottakhoz képest, az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a kiszabott büntetések enyhítése szükséges, ezért az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 9 évre, a közügyektől eltiltás tartamát ugyancsak 9 évre, míg a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 7 évre enyhítette. Mindkét vádlott vonatkozásában mellőzte a halmazati büntetés-kiszabásra történő utalást.

[48] Észlelte az ítéltábla, hogy az I. r. vádlott vonatkozásában a törvényszék az előzetes fogvatartásban, illetőleg bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításával kapcsolatosan pontatlanul rendelkezett, ugyanis a 2022. október 19. napjától 2022. október 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő és a 2022. június 24. napjától 2023. november 27. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött idő tekintetében átfedés tapasztalható, márpedig a terhelt egyszerre csak egy kényszerintézkedés hatálya alatt lehet. Ezért a kényszerintézkedések beszámításának módját az ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint helyesbítette. Megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott arra, hogy egynapi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, figyelemmel arra, hogy a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja értelmében egynapi szabadságvesztésnek fegyház fokozat esetén *öt nap* bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, ezért az átváltoztatási kulcsot az ítéltábla ennek megfelelően helyesbítette.

[49] Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően járt el, amikor a városi Járásbíróság 1.Be.158/2019/4. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett 6 hónap szabadságvesztés végrehajtását rendelte el. A másodfokú határozat

meghozatalának időpontjában azonban a szabadságvesztés végrehajthatósága már elévült. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv. tv.) 28. § (1) bekezdés d) pontja szerint a szabadságvesztés végrehajthatósága elévül 5 évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén 5 év elteltével. A Bv. tv. 29. § (1) bekezdése szerint a büntetés és az intézkedés elévülésének határideje a büntetést kiszabó, vagy az intézkedést elrendelő ügydöntő határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik, a próbaidő leteltének a napjával kezdődik. Az említett ítélet próbaideje 2019. május 29. napjától 2020. május 28. napjáig tartott, ekként az elévülés 2025. május 27. napján bekövetkezett, tekintettel arra, hogy a Bv. tv. 29. § (4) bekezdése szerinti törvényi feltétel nem következett be, azaz az elévülés nem szakadt félbe, mert a büntetés végrehajtása végett nem történt intézkedés.

[50] Tévesen tüntette fel az elsőfokú bíróság ítéletének [100] bekezdésében, hogy az I. r. vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján, figyelemmel arra, hogy az I. r. vádlott a terhére megállapított bűncselekményt nem feltételes szabadságra bocsátás, hanem végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, amely a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki. Megjegyzendő, hogy a [100] bekezdésben írtak ellenére a törvényszék arról már helyesen rendelkezett ítéletének rendelkező részében, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetést kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[51] Észlelte az ítéltábla, hogy vádlott2 II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében nem tüntette fel, hogy a II. r. vádlott 2021. március 24. napjától 2021. március 26. napjáig is előzetes fogvatartásban (örizetben) volt, ezért ezt az ítéltábla pótolta, illetőleg gondoskodott a szabadságvesztésbe történő beszámításról ezen időtartam vonatkozásában is.

[52] Ami vádlott3 III. r. vádlott büntetését illeti, az ő vonatkozásában az elsőfokú bíróság által megállapított büntetési tételhez képest nem következett be változás, azonban szerepe az elkövetett bűncselekményben jóval kisebb volt, mint az I. és II. r. vádlottaké, ezért az ítélet belső arányosságának fenntartása érdekében az ítéltábla a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 évre, a közügyektől eltiltás tartamát pedig ugyancsak 3 évre enyhítette.

[53] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet [108] bekezdésében írtakat a rendelkező rész részévé tette, annak ugyanis – mint jogkövetkezménnyel járó felhívásnak – nem az ítélet jogi indokolásában van a helye.

[54] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[55] Az elsőfokú ítélet meghozatala előtt szabadlábon lévő I. és III. r. vádlottak letartóztatását az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozatának kihirdetését követően elrendelte, így vonatkozásukban a 2024. október 7. napjától kellett az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani 2025. október 9. napjáig, míg a II. r. vádlott ekkor már eleve letartóztatásban volt, annak tartamát 2024. október 7. napjáig bezárólag az elsőfokú bíróság a kiszabott büntetésbe beszámította, ezért az ő vonatkozásában 2024. október 8. napjától 2025. október 9. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt számította be a szabadságvesztésbe az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján.

[56] A másodfokú eljárás során 88.176.-Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a Be. 613. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja alapján az állam visel, tekintettel arra,

hogy az I. és II. r. vádlottak javára bejelentett – joghatályos – fellebbezések teljes egészében, míg a III. r. vádlott javára bejelentett fellebbezések részben eredményesek voltak.

[57] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2025. október 9.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s.k.

előadó bíró

Dr. Halász Edina

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.390/2025/53. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 2.B.45/2023/55. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai *napon jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2025. október 9.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.

a tanács elnöke